

dette ubethdelige Beløb; thi det er jo ikke engang sikker, hvis det vedblev at være fast, at den, der fik det, kom til at gaae af med Pension. Dette forekommer mig at nærme sig det Smaaalige, som jeg ikke synes hører hjemme i en Statshuusholdning. Men man bør saameget mindre indlade sig paa Endringsforslagene, som man derved berører Folk en vis Ret, en vis Udsigt, som de have havt, thi det kan ikke negtes, at de dygtigste af de Kunstnere, der ikke have fast Ansættelse, have havt Udsigt til af Contoens „faste Lønninger“, som den engang er bleven begrænset, at komme paa fast Gage; men ved at trække Grænsen snævrere, formindsker man dem denne Udsigt, hvad man efter min Opfattelse ikke bør gjøre. Staten skal i det Hele undgaae at komme ind paa en Smaalig Økonomi; denne hører maaskee til Nød hjemme i en Bontik, men den er ikke paa sin rette Plads hos en større Rjømmand eller paa en Herregaard, end siges i Statshuusholdningen. Det forekommer mig, at naar man, hvad jeg jo ved forrige Behandling for mit Vedkommende har sagt at ville være villig til, vil tage Theatersagen under Behandling, for at Theatrets faste Tilskud kan blive noget formindsket, bør man gjøre det ad en anden Vej. Vi kunne see at faae en Lov, enten der nu gaaer en Commission forud for den eller ikke, hvorved vi engang for alle fastsætte Theatrets Stilling, men dog kun under den Betingelse, at vi ogsaa her opføre os paa en passende Maade, at vi nemlig afsvikke med Fortiden, saa at Tungen kan sige: jeg har havt en Udsigt, en Berettigelse, som pludselig er tagen fra mig uden Bederlag. Naar en Afgjørelse med Fortiden gaaer foran, saa kunne vi i Fremtiden give Theatret det eller det, hvad man nu maatte finde rigtigt, men ellers slaaer man ind paa en feil Vej.

Ved at følge Endringsforslagene, kommer man, jeg gjentager det, ind paa det Smaalige, som man skal undgaae. Det synes mig i det Hele, at man skal stræbe hen til, at Staten ikke allfor lidt er — ja, jeg tør neppe sige det Ord, der ligger mig paa Tungen, thi jeg veed, at de Herreres Dre er saa vanffeligt ligeoverfor fremmede Ord, men jeg vil dog vove det —, at vi skulle stræbe hen til, hvad der

paa ingen Maade udelukker en forstandig Økonomi, at Staten i sine Forhold ikke allfor lidt er grand seigneur.

Steen: Det ærede Medlem for Præsens Amt's Ste Valgkreds (Thurah) vil formene den ærede Minister at antage, at en Mand, som har været en dygtig Lærer ved Sorø Akademi, ogsaa kan blive det ved Kjøbenhavns Universitet, fordi der efter hans Mening er kommet en Lærer fra Sorø Akademi, som ikke er dygtig. Jeg troer ikke, at Sorø har den Egenstab, enten at kunne gjøre en Lærer dygtig, der ikke er det, eller at gjøre en Lærer udygtig, naar han ikke er det iforveien; jeg troer, at man maa see bort fra saadanne udvortes Forhold som det, hvorpaa det ærede Medlem her peger hen. Iøvrigt skal jeg lade staae hen, hvad Vægt man kan tillægge de Grunde, jeg har anført, men een af dem skal jeg inhævere stærkere end den ærede Minister, siden jeg hører, at det ærede Medlem ikke har opfattet den. Det er nemlig den, at der vil indtræde en Standsning i den Underviisning, som nu gives, naar den omhandlede Ansættelse ikke finder Sted, og navnlig vil der ved den polytechniske Læreanstalt indtræde en meget væsentlig Standsning, idet disse Fag skulde læses i de kommende to Semestre, men ikke ville kunne blive det, naar der ikke er nogen Lærer. Ved den polytechniske Læreanstalt er der nu indført et toaarigt Curriculum, hvori de Discipliner gennemgaaes, der nødvendigt fordres til Examen, og det vil altsaa være en stor Ulempe for Eleverne ved den nævnte Anstalt, naar de ikke kunne faae en Lærer i dette Fag. — Endelig skal jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han gjør mig storlig Uret, naar han paadutter mig, at jeg skal have forandret Anskuelse i denne Sag. Jeg sagde tydeligt — og ærede Medlemmer af Finantsudvalget kunne bevidne det — at jeg har den samme Anskuelse nu, som jeg havde i Finantsudvalget, hvor jeg har afholdt mig fra at stemme om Forslaget, indtil jeg havde hørt, hvorledes det vilde blive modtaget af Ministeren, som her repræsenterer den særlige Sagskundskab. Efter ham vilde jeg i dette Spørgsmaal fuldkommen rette mig. Det ærede Medlem har maaskee forvejet mig med det ærede